

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin pe an Lei 8
6 luni > 3 | Un număr 15 bani
Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvintul
Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Sarboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *P. Dulfu*, Coroana României (poesie). — *Th. D. Speranția*, La ce e bună cartea. — *Profesor Dr. I. Simionescu*, Industria mătăsii. — *Stef. Negulescu*, Cele d'întăiu îngrijiri ale copilului. — *P. Stavrescu*, Ce s'a făcut pentru creșterea cânilor românesci. — *D. Rădulescu*, Folosul arăturilor adince în timp de secetă. — *M. M.*, Judecată turcească. — *R. V.*, Desfundăți terenul! — *V. S. Moga*, Pléva de orz ca hrană pentru vite. — Informațiuni. — Către abonații noștri. — Bibliografie. — Poșta Administrației.

Statuți: Pâne de cartofi.

Ilustrațiuni: Cai în libertate pe întinsa câmpie a Ungariei. — Pluguri arând adinc. — Locuitorii din țările calde. — Plug. — La arat.

„Drogheria Universală“ Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderii părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierte, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Depozit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru uzul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complect asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximale, aparate pentru inhalatie, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52-43.

TRIOARELE CELE MAI BUNE

Din fabrica „HEID“, garantat originale.

GRAPPELE CELE MAI SOLIDE

De oțel garantat

Din fabrica „Baecher“.

PLUGURILE CELE MAI RESISTENTE

Intregi de oțel

Din fabrica „Baecher“

Se găsește de vânzare numai la

SOCIETATEA IN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București, Strada Smârdan No. 7.

Mașine agricole și industriale

SPECIALITAȚI PATENTATE

6-4.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

Coróna României

Róbă pâna ieri, în lanțuri,
O, frumoasă Românie:
Cât ai plâns în întunec,
Numai Cel de sus o scie!
Dorile sosit-au însă
Dup'o noapte 'ndelungată;
Ați stăpână ești pe sórtă-ți
Iar, precum erai odată.

Și pe fruntea ta sclipește
O corónă luminóasă,
Care 'n lumea asta largă
Sémán n'are de frumoasă.
Meșteri mari au făurit'o,
De prin țări împărătesci,
De însuflă-așa mândrie
Inimilor românesci?

Aur scump e tótă óre,
De străluce-așà măreț?—
Ba „Curcanii“ o durară,
Din cevà și mai de preț:
Din „oțel“ ce-a fost odată
„Tun“ în mână păgânescă;
Și lucesce că e pusă
Pe o frunte vitejescă.—

Nu! coróna-ți, Românie,
Nu-î ca ori-ce scump odor:
Este sóre de lumină
Și de viață dátător...
Bucură-te, Românie,
Că pe cer ți-a răsărit
Dup'atâtea vécuri negre
Sóre-atât de strălucit!

Maiú, 1881.

P. Dulfu.

La ce e bună cartea.

rea mult se cere de la carte. Se cere de la carte ceea-ce nu p^ote da.

Nu se pot lu^a dou^e pieⁱ de pe-o oⁱe: a^a dice proverbul. Dar de pe carte ar voi o^meniⁱ, la noi, s^a ia ^{și} de^ece și o sut^a de pieⁱ. Dic: la noi, pentru c^ă ^{în} cele-lalte ț^ări din occident, unde va-l^orea și folosul c^ărții s'au ^{în}țeles, nu se ^{în}t^împl^ă acest lucru, și acest r^{eu} la noi e un obicei^u, e un n^ărav.

S'a ^{în}t^împlat de a^u fost odat^a vremurⁱ c^ând mulțⁱ a^u putut lua multe pieⁱ de pe biata carte, și pilda lor a deschis gust și altora și din pild^ă ^{în} pild^ă s'a f^ăc^ut legend^ă. S'a f^ăc^ut o legend^ă cu mult mai vie și mai cre^dut^ă, de pild^ă, de c^ât le-genda comorilor, dup^ă care, ^{în} n^optea de sf Gheor-ghe, sa^u nu sci^u ^{în} care n^opte, ard comorile.

S'a f^ăc^ut asupra c^ărții legend^ă falș^ă, legend^ă superstițio^să.

Cartea sa^u ^{în}v^êțatura nu p^ote s^ă fac^ă de c^ât un singur lucru; cartea sa^u ^{în}v^êțatura p^ote s^ă dea numai: *Luminarea mințⁱ*, at^âta.

Cartea sa^u ^{în}v^êțatura nu p^ote s^ă-țⁱ fac^ă alt ceva de c^ât s^ă-țⁱ lumineze mintea, dar nu s^ă-țⁱ dea și minte. Ea p^ote s^ă-țⁱ lumineze numai mintea ta, mult^ă, puțⁱn^ă; bun^ă sa^u rea cum o aⁱ; nu p^ote s^ă-țⁱ mai dea minte mai mult^ă.

Cartea sa^u șc^ola e ca m^ora.

La m^or^ă ducⁱ dou^e-decⁱ de kilograme de gr^âu, ^îțⁱ d^ă dou^e-decⁱ de kilograme de f^ăin^ă. ^Îțⁱ schimb^ă gr^âul ^{în} f^ăin^ă dar kilogramul r^ăm^âne acelașⁱ. Și nicⁱ gr^âul nu ^ț-l schimb^ă ^{în} porumb nicⁱ ^{în} secar^ă, nicⁱ ^{în} orez, nicⁱ ^{în} nimica alt^ă: gr^âu aⁱ dat gr^âu ^îțⁱ va da ^în^{ap}oi, ^înș^ă gr^âu m^ăcⁱnat; porumb aⁱ dat porumb ^îțⁱ va da ^în^{ap}oi, ^înș^ă porumb m^ăcⁱnat.

Aș^a și cartea sa^u șc^ola. Mintea ta care i-aⁱ dus'o acolo, aceea ^ț-a lustruit'o, ^ț-a f^êțuit'o, ^ț-a c^ălit'o, sa^u ^ț-a pref^ăc^ut'o pe c^ât a putut'o preface, f^ăr^ă

ca s'o schimbe de pildă ca din grâu în porumb sau din porumb în grâu; orî dacă vrei să ȳiei, din creeri în ficat, orî în grăsimi, orî în săpun de Congo, orî în mintea lui Kant, sau a lui Cesar, sau a lui Napoleon, sau a lui Pasteur, sau a lui Edisson, sau a cutăruî învățat, orî bogat, orî doctor.

Aci e greșala, aci e înșelăciunea. Omenii au crezut că școlă le pôte da și altă minte. Și ducându-se la școlă unul își ȳiea: mă duc să'mi capăt o minte de Medic; altul, o minte de Astronom; altul o minte de Economist; de Matematic, Naturalist, etc. etc.

S'au înșelat însă și s'au înșelat și alții, sau mai bine-ȳicând, ei s'au înșelat dar s'au folosit; iar alții s'au înșelat și s'au păcălit. De pildă, s'a înșelat cel ce s'a făcut Medic, crezând că are minte de medic, dar el s'a folosit de titlul acesta, pe când cei cari l'au crezut și i-au dat acest titlu s'au înșelat și s'au păcălit, pentru că el ne având minte de medic, în loc să-î vindece de bôle ca un medic, i-a omorât ca un nevrednic ce eră.

Și așa s'a întâmplat nu numai cu medicii, ci și cu inginerii și cu astronomii și cu economiștii și cu fel de fel de specialiști.

Și în vremea aceea de ne știință, mulți s'au folosit de titluri usurpate sau luate pe nemerit; dar astăȳi nu mai merge așa. Astăȳi se păcălesc ei înșiși pe sine, căci dacă ese medic prost, sau avocat prost, sau arhitect prost, móre de fôme.

Mulți își mai aduc aminte de alte vremuri, de când cu pospăela cărții, puteau și proștii să ajungă la procopselă. Acele vremuri însă au trecut.

Astăȳi așa au ajuns lucrurile, că fiecare trebuie să facă ce pôte mai bine.

Astăȳi nu e destul să ai titlul de cântăreț, ci trebuie să scii chiar a cântă; nu e destul să ai titlul de contabil, ci trebuie chiar să scii comptabilitatea. Astăȳi dacă te pricepi mai bine a scôte dinți, fă-te dentist, nu umblă să te faci marinar; dacă te pricepi mai bine la pictură, nu umblă să te faci veterinar, sau orator, avocat, etc. etc.

Fie-care să învețe a face ce poate mai bine, ce e mai talentat.

Sunt chemări anume în lumea asta și omul ca să pătă trăi bine, trebuie să caute să-și nimerescă anume chemarea sa.

Și când și-a nimerit chemarea, atunci îi vine și cartea în ajutor.

Dacă scie a citi, a scrie și a înțelege ceea-ce citește, atunci la ori-ce nevoie, ori-ce specialitate ar avea el, n'are de cât să alerge la carte și cartea îl va învăța tot de ce va avea nevoie.

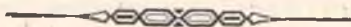
Astăzi sunt cărți pentru toate nevoile.

Ești medic, ai cărți și reviste de medicină; ești musicant ai cărți de muzică; ești pescar, ai cărți de pescărie; ești măcelar, ai cărți de măcelărie, cărți pentru împărțirea cărnii, despre desfacerea cărnii de pe oșe, despre consumarea cărnii, etc. Tot așa sunt cărți de tăbăcărie, de cusătorie, de florărie, agricultură, pomologie, crescerea vitelor, crescerea paserilor, pregătirea lăptăriilor, cultivarea ciupercilor, cultivarea melcilor, etc. ect.

Iată ce poate să dea cartea.

Cine scie să se folosescă, bine de el și de alții de pe lângă el. Cine nu, rău și de el, rău și de alții, dar mai rău de el.

Th. D. Sperantia.

PÂNE DE CARTOFI. — Pentru ca să faceți pâne, veți lua șase cartofi mari și îi veți fierbe în foarte puțină apă. Cartofii fiind fierți, îi veți zdrobi ca terciul și apoi îi veți pune într'o cratiță, adăogând unt prospăt, sare, piper și un pahar cu lapte fierț. Când totul este bine amestecat, veți mai adăoga trei ouă întregi și 250 grame șvaițer ras pe răzătoare și se amestecă din nou, apoi să ia o formă, se unge pe din lăuntru bine și se presară pesmet pisat; când acesta este făcută, se tornă totul în formă.

În urmă, se pune forma la cuptor, timp de două-zeci de minute, și se scote pânea afară cu băgare de sēmă, ca să o puteți servi fierbinte.

Dacă se reușește bine, pânea este minunat de bună și dă o mâncare pe atât de îmbelșugată, cât și de sănătoasă.

INDUSTRIA MĂTĂSEI.

ri în ce parte își duce viața omul, își caută îndată cele trebuitoare pentru traiul, la ființele ce-l înconjoară. Având nevoie în toate zilele de hrană, el a fost silit să domesticască și să crească pe lângă casă, oi, vaci, capre ș. a.; trebuind să se îmbrace, s'a gândit să aibă în apropierea lui și să îngrijască toate plantele sau animalele, ce i-ar fi de ajutor. În chipul acesta s'a cultivat și s'a îngrijit și fluturii de mătase pe acolo pe unde ei cresceau în sălbătecie. Chinezii, cei d'întâiu au întrebuintat firul de mătase din care viermele își face goșoșa lui. Și astăzi chiar, mătasea chinezescă este cea mai căutată. De la Chineji au învățat s'o cultive Japonezii și popoarele vecine. Abia prin vécul al 6-lea după Christos, nisce călugări Greci au adus la Constantinopole sămînța de fluturi, ascunsă în bastoane de trestie. De-acolo industria mătăsei se răspândi în totă Europa și astăzi fabricile cele mai mari de mătase sunt în Franța. Și la noi în țară, străbunii noștri cresceau viermi de mătase. Din borangic (țesături din mătase) își făceau Româncele naframele, ca și cămășile subțiri. Incetul cu încetul s'a părăsit acest izvor de bogăție, după cum s'a părăsit și crescerea cailor, oilor, etc., rămânând Români noștri mai apoi, numai la agricultură.

Dar face ore să se ocupe cine-vă de viermi de mătase? Aduc ei așa de mare folos?

Nici o altă îndeletnicire nu e mai mănósă decât cultura mătăsei, căci nu cere nici multă muncă, nici mare cheltuială, nici mult timp.

Românul de la țară pôte foarte bine să se ocupe atât de câmp cât și de viermi de mătase.

O singură grijă se cere, anume ca cei-ce vor să se ocupe cu viermi de mătase, să aibă pe lângă casă duți (aguți) îndeajuns, pentru câți viermi vreau să crească, căci aceste făpturi nu pot trăi fără frunze de dud. Incolo totă îngrijirea ține numai o lună; luna lui Maiu, când și arătura și prașila s'a termi-

nat, decî țăranul nu prea are ce face. La începutul lui Maiu, când duzii încep să înfruzescă, se pun semintele de fluturi pe hârtii în nisce rafturi de lemn.

Peste câte-vă zile es larvele mici, care ca și copilul caută îndată mâncare; de aceea li se așterne pe rafturi frunze de dud. Vermisorii aceștia trebuie îngrijiți; lor nu le place murdăria, nici căldura prea mare, mergându-le bine la puțină umedlă. Totă luna lui Maiu trebuie ast-fel îngrijiți, trebuie să li se pue de 2—3 ori pe zi frunze proșpete; iar murdăriile lor, ca și viermiî ceî morți, trebuie repede aruncați afară. Pe la sfârșitul lunei Maiu, viermilor nu le trebuie mâncare. Ei umblă acum să-și găsească loc pentru țesut mătase. Atunci se pun pe rafturi și pe lângă păreți, crengi de stejar, sau măturite ori mazărice. Viermiî se duc care încotro, se învelesc în gogôșe și îngrijierea lor s'a terminat.

Gugôșele sunt luate și opărite ca să piară nimfa dinăuntru, căci alt-fel ea sparge gugôșa și rupe firele, care nu mai pot fi tôrse. Gugôșele ast-fel opărite se vînd cu chilogramul, sau se trage mătasea de pe ele, care se vinde atunci mult mai scump.

Chilogramul de gugôșe se vinde cu prețul de 2—5 lei, după calitate; ast-fel dacă un țăran a strâns măcar 30 chilograme de gugôșe într'un an, are un folos de 60 — 150 lei; iar dacă se pricepe la trasul mătasei, pôte câștiga de la 100 — 250 lei. Câte nevoi nu-și pôte prinde el cu atâția bani, agonisiți cu o cheltuială fôrte mică și cu puțină muncă. Și dacă țăranul nostru s'ar îngriji să aibă în grădina lui câți-vă pomi, printre cari să puie nisce stupi de albine, să cultive și viermi de mătase, lui i-ar merge mult mai bine, decăt acum când se ocupă numai cu agricultura. Numai cu agricultura e greu. Se întâmplă că într'un an nu plouă, sau bate piatra, bietul țăran e amenințat cu fômetea, pe când dacă are bani strânși de pe fructe, de pe mătase sau de pe cêră, pôte să-și hrănescă copilașii flămândi și să fie în rînd cu ômenii cu stare.

Iași.

Prof. Dr. I. Simionescu.

Cele d'întâi îngrijiri ale copilului (1).

La nascere, viața multor copii e în pericol, din cauza anevoinței de a respira. Dacă sârmani, ar pute să cugete și să vorbească, de sigur ar cere ajutorul nostru. Preotul Kneipp, în opul citat, ȳice: «In asemenea cas, eũ aș alergã, aș luã copilul din culcușul în care își începe lupta vieții, l-aș cufundã repede în apã rece și îndatã l-aș scõte și l-aș pune la loc în scuticele sale cele cãldute».

Apa rece produce o sguduiturã asupra corpului întreg, în urma cãreia respirațiunea se ușureazã și-și iea mersul sãu regulat.

Țãraniĩ întrebuințezã acest mijloc pentru animalele domestice. Așã, cãnd un vițeluș ori un mĩnz nou nãscut nu põte rãsuflã, ei l-aruncã în cap o gãlõtã de apã rece. Micul dobitoc scuturã de-odatã capul și ca prin minune rãsuflarea i se regulẽzã!

Aerul, pe care il respirã copilul în cele d'întãi momente ale vieții este de mare însemnãtate. Este sciut, cã aerul dintr'o camerã închisã este în mare parte stricat, și acesta, în loc sã invioreze și sã întãrẽscã fragedul corp al noului nãscut, din contrã il slãbesce și-l îmbolnãvesce.

Aer curat și prin urmare avut în oxigen, trebuie sã fie cãt de mult în odaia, în care mama își așteptã cẽsul binecuvĩntat. Numãĩ într'un ast-fel de aer, copilul ce se va nasce începe a viețui în condițiuni de adevãratã sãnãtate.

Aerul și apã, aceste douẽ lucruri absolut trebuitorẽ orĩ-cãrei vieți, cer cea mai mare bãgare de sãmã din partea mamelor, dacã voiesc a-și ferĩ copiii de multe rele, ce le-ar putẽ pricinui prin nepãsarea lor. Cãci, dacã respirarea unui aer stricat lucrẽzã ca o otravã asupra corpului slab al copilului, scãldarea în apã prea caldã este tot atãt de vãtãmãtore sãnãtãții.

De cele mai multe ori, mamele și doicile, încercã cu mânia apã, în care aũ sã scalde copilul. Dacã pot rãbdã cãldura apei, atunci spun cã e tocmai bunã.

Tot ce põte fi mai greșit! O asemenea apã este cu mult mai caldã decãt cea trebuitorẽ. Ore mânia mamei sau a doicii, deprinsã cu diferitele schimbãri de temperaturã, este tot una cu pielita atãt de subțire a unei ființe atãt de plãpãnde?

Singurul mijloc sigur spre a potrivi gradul de cãldurã al apei este termometrul, care n'ar trebui sã lipsescã din nici o casã, mai ales cã e atãt de ieften.

Dacã cine-vã nu are curajul sã scalde copilul în apã rece de 12° centi-grade, sã încẽpã cu apã caldã de 25°—27° cent

(1) Veđi No. 27, 34, 37 și 39, anul VI.

și să scadă dîlnic temperatura apei cu un grad. Să se obi-
cînuiască copilul ast-fel, puțin câte puțin, cu apa călduță, re-
ceișoră, și în sfîrșit cu cea rece.

Apa de 19°—25° cent. este călduță; cea de 12°—19° cent.
este receișoră; sub 12° cent., rece; iar de-asupra à 37° cent.
apa este fierbinte.

Apa rece prospătă este tot-deauna cea mai bună. Intr'o
ast-fel de apă să nu se țină copilul nici odată prea mult, ci
numai până se numără: 1, 2, 3! Se scôte repede și fără a-l
șterge se înfășoră în scutițe uscate, nu însă încălđite.

Nici nu-și pôte cine-vă închipui, cât de repede se obici-
nuesc copiii cu apa rece! Când ajung mai măricei, cer ei
singuri să li se facă baia rece, dacă întîmplător mama lor
a uitat, ori n'a avut timpul trebuitor.

Apa rece stringe țesăturile corpului și-î dă putere natu-
rală. Ea este mijlocul cel mai bun de întărire, mai ales pen-
tru copiii slabi și lipsiți de vioiciune. Din contră, apa caldă
și adese-orî ferbinte, în care sunt scaldăți mai toți copiii
astăđi, este mijlocul cel mai sigur de slăbire și moleșire a
întregului organism.

Din când în când câte o baie caldă de 2—3 minute, ca mē-
sură de curățenie, este chiar necesară; dar și acēsta să se
sfîrșescă prin cufundarea copilului în apă rece.

«O mamă, povestesc pr. Kneipp, veni într'o đi la mine
și mă întrebă, dacă pôte să scalde în apă rece copilul sēu,
în vîrstă numai de trei sēptămăni.

«O sfătuiu, că nu greșesc.

«Peste câtă-vă vreme, ea trecu din nou pe la mine, ca
sē-mi mulțumescă pentru curajul ce i-am dat și între altele
îmi spuse: copilul meū este mult mai liniștit de când îi fac
băi reci, are poftă de mîncare, dörme bine și se împuterni-
cesce vedēnd cu ochii».

Exemplul acesta ne arată în de ajuns folósele apei reci.
Prin întrebuițarea ei, copilul se întăresce și creșce ferit de
mai tóte bólele acestei vîrste.

Tot asemenea este și cu aerul prospēt și curat. El ajută
desvoltarea copilului și cu timpul face să nu se mai vadă
urmele slăbiciunii de la nascere. Aerul curat este o adevē-
rată hrană bună și sănătósă.

Kneipp: đice: «Aș putē să asigur pe miī de mame că ele sin-
gure sunt cauza slăbiciunii și chiar a morții copiilor lor. Ele
n'au știut sau n'au voit să folosescă aceste două daruri
bine-cuvîntate ale naturii: apa rece și aerul curat».

Se đice, că copiii născuți în luna Maiū cresc și se desvoltă
mai bine. Acēsta până la un punct óre-care este adevērat
și se datoresce împrejurării, că copiii s'au născut într'o lună
a anului, când mamele nu se tem de a-î scôte p'afară la
fórte puțin timp după nascere.

Cugetă foarte greșit mamele, cari feresc prea mult pe copiii lor de orî-ce atingere cu aerul liber!

Ce să mai dicem și de încălzirea nebunăscă a odăilor, în care sunt ținuți copiii! Multe mame nu se mulțumesc cu o temperatură de 17°—19° cent. ci adesea acésta ajunge până la 25° și chiar 27¹/_a° cent.

Nu trebuie uitat, că cu cât un copil este mai mult ținut în casă și înfășurat în multe scutice și haine căldurose, cu atât e mai plăpând și mai bolnăvicios.

Bune mame! Dacă ve iubiți cu adevărat copiii, dacă voiți ca ei să trăiască mult, să fie sănătoși și fericiți, . . . întăriți-i, folosind apa rece și aerul curat și lăsându-le din când în când mișcările libere, bine-înțeleș într'o cameră potrivit încălzită!

Șt. Negulescu.

Ce s'a făcut pentru creșterea cailor romănesci.

D-l căpitan medic-veterinar, P. Stavrescu, a ținut erna trecută o foarte interesantă conferință la Cercul militar din capitală, asupra hergheliilor de cai ale statului. Reproducem câte-vă din părțile principale.

Degenerarea cailor romănesci, sau — mai bine țin — împușinarea numărului celor buni, începe cam pe la finele secolului XVIII-lea și prin pragul celui de al XIX-lea. Atunci s'a scos din țară mai mulți armăsari și epe de frunte pentru înființarea hergheliei de la Netzbruch; așa: s'a scos din țară 85 armăsari și peste 2.000 epe cu mânji, pentru înființarea hergheliei de la Marienwerden: apoi, între alții, 23 armăsari și 611 epe pentru înființarea hergheliei Mezöhegyes (1).

De atunci și până ađl, starea de degenerare s'a continuat și s'a accentuat mereu.

Prima intervenire a Statului în scopul îmbunătățirii cailor s'a făcut la anul 1864.

Regretatul Mihail Cogălniceanu, prin referatul No. 12.030 către consiliul de miniștri, arată necesitatea înființării unei herghelii, văcării și oerii ameliorătoare, pentru care s'a aprobat un budget de 300.000 lei vechi.

Instituțiunea fu instalată pe moșiile Reviga, Copuzu și Odaia Bărăganului, în Ialomița.

(1) Carmen Sylva, Majestatea Sa Regina, grațioasa noastră Suverană, a spus, cu privire la producerea cailor în țară, aceste memorabile vorbe:

«Caii buni ar fi un izvor bogat de venituri pentru țară, cum acésta eră în timpul când lumea întregă cumpără cai din România. Dar timpurile trecute nu mai vin încă odată; acésta e o istorie veche! Creșterea cailor nu face astăzi decât să ruineze bărbații cari mai înainte săltaseră puțin averea lor. Ori-ce lucru are timpul lui într'o țară și mai pe urmă nu se mai poate introduce prin forță».

«Conversațiuni la masă», veđi L'Independance Roumaine din 9 Aprilie 1903. N. R.

Ea conținea 120 epe de prăsilă, din hergheliile monastirilor Cernica și Căldărușani.

Ca armăsarii de prăsilă se cumpăraseră 31 din țară și 2 perșeronii din Franța. Cei mai scumpi din țară proveniau din herghelia prințului Moruzi și au fost plătiți cu câte 105 galbeni, adică 3.360 lei vechi fie-care, — ceea-ce ne face să credem că ei trebuie să fi fost foarte frumoși.

Nici anul nu se împlini, și ministerul numi o comisiune compusă din d-nii colonel Haralambie, Petre Aurelian și prefectul Ialomiței, să ancheteze asupra unor neregularități întâmplare în administrațiunea hergheliei.

Rezultatul anchetei, detaliat în 10 procese-verbale, nu e deloc de favorabil părintelui Eliseu, directorul hergheliei.

Un referat din 15 Septembrie, 1865 al neuitatului ministru general Florescu, decide pe guvern a vinde la licitațiune publică 1.417 capete de vite, oprindu-se numai 28 epe, 650 vaci, boi și oi, care s'au dat școlii de agricultură de la Pantelimon.

Despre sfârșitul acestor 28 epe, nu ne-am putu încă procura relațiuni (2).

Peste 6 ani de la cele spuse, adică în 1872, generalul Florescu, în largul cunoștințelor sale economice și militare, simte din nou trebuința unei herghelii; iar prin înaltul decret No. 1241, se decide înființarea unei atare instituțiuni, de astă-dată pusă sub conducerea Ministerului de război.

Pentru drépta judecare a celor ce vor urmă, trebuie știut de acum că herghelia națională are de scop să producă reproducători de dat în țară iar nu caî pentru armată.

Măria Sa Domnitorul, dăruiesc hergheliei, chiar în acel an, un armăsar englez, anume Don-Juan și alții șese armășarii pentru județele Brăila, Tecuci, Putna și alte trei.

Domnăscă pildă este urmată de boerii Ghica și Borănescu, cari dăruiesc Statului 3 armășarii.

Primele epe de prăsilă s'au strâns peste 2 ani. Ele au fost în număr de 33 și se găsesc înscrise că ar fi provenit din trupele călării, afară de 4 care proveneau de la Epureanu-Fălticeni.

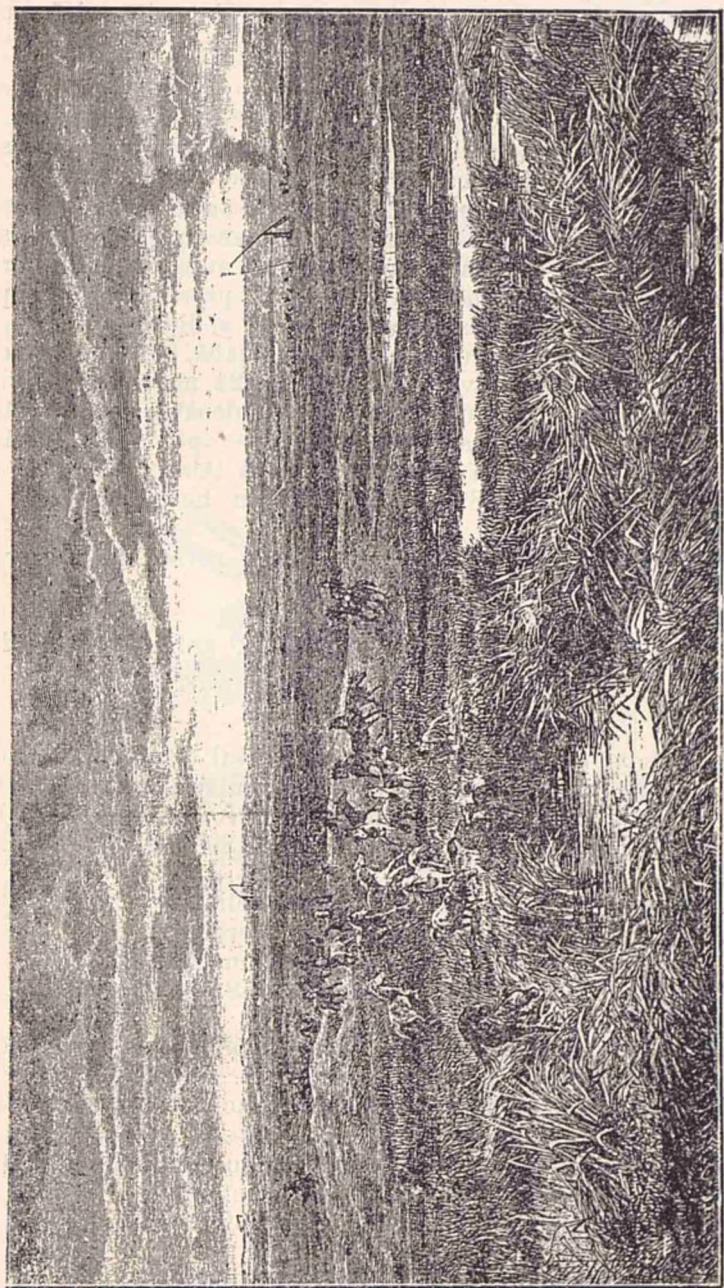
Până să se clădescă localurile hergheliei, epele și armășarii s'au ținut la Bucuresci, iar instalarea hergheliei s'a făcut în 1877, pe moșia Nucet, în județul Dâmbovița.

Aci, la Nucet, ea a funcționat 19 ani.

Primii 6 ani a funcționat numai cu cele 33 epe de rasă necunoscută; iar între anii 1882 și 1883 i s'a dat 62 epe de pur

(2) Epele despre care e vorba, au fost estimate de Ion Ionescu de la Brad, în calitate de Inspector general al agriculturii, cu 292 galbeni, predându-le în Maiu 1866, direcțiunii școlii de agricultură Pantelimon. Procesul-verbal de predare și adeverința directorului de primire, s'au înaintat ministerului.

(Vezi «Studii de Economie rurală» de S. P. Rădianu, ediția a 2-a 1903, pag. 103).

Cał în libertate pe întinsa câmpie a Ungariei.

sânge și jumătate sânge englez și arab, cumpărate din Anglia Franța, Ungaria, Turcia și din țară.

Ca armăsari, pentru herghelie și pentru depozite, s'au cumpărat, în acești 19 ani, 120, la diverse epoci.

Din totalul epelor cumpărate și din cele născute la herghelie în acest restimp de 19 ani, au eșit 495 mînji și minze.

Din mînji, s'au dat în depozite 100 de armăsari, cari au servit la bătaia epelor particularilor.

Trebuie știut că, din cele 62 epe, câte s'au dat hergheliei între anii 1882 și 1893, — 36 au fost aduse în anul 1880 și 6 în 1882; ast-fel în cât, dacă am repartisi numărul mînjilor la acela al epelor de prăsilă, spre a deduce procentualitatea producțiunii de la Nucet, s'ar face o greșală vedită.

În orî-ce caz, producțiunea a fost foarte slabă, față cu cheltuelile ce a necesitat, — căci revine a fi fost de 24 nasceri pe an și că, din totă producțiunea, nu s'a dat în țară decât 5 jum armăsari pe fie-care an, țifără pe care am dedus-o comptând căți armăsari au figurat în depozite la fie-care an, după tabela statistică.

De la 1872 până la 1895, s'a cheltuit cu herghelia și cu armăsarii din țară:

2.233.038 lei, alocații budgetare pentru personalul ofițeresc, trupă, furaje și altele.

634.682 » cumpărări de cai.

319.000 » arenda moșiei Nucet pe 19 ani, socotit a 12 lei pogonul.

3.186.720 lei. Total.

300.000 » scădënd din cheltueli, costul clădirilor de la Cislău, făcute în vederea mutărei hergheliei aci, rămene total cheltuit cu Nucetul 2.886.720 lei.

Acești 2.886.720 lei represintă în anul 1895 (data mutării hergheliei la Cislău):

- 1) Animalele existente atunci în herghelie.
- 2) Armăsarii din depozite născuți în herghelie,
- 3) Armăsarii din depozite provenind din comerț,
- 4) Mînji născuți în țară din armăsarii Statului, saū:

123.000 lei, cele 41 epe reproducătoare existente atunci, socotite a 3.000 lei una;

115.000 » cei 55 mînji existenți atunci socotiți între 500 și 3.000 lei unul;

300.000 » cei 100 armăsari născuți în herghelie și dați în depozite socotiți a 3.000 lei unul;

180.000 » cei 45 armăsari existenți, cumpărați.

718.000 lei. Total.

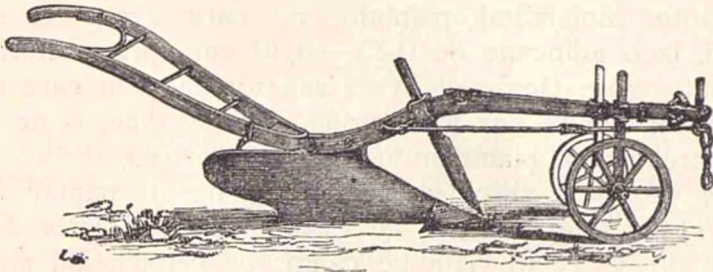
Până la totalul de 2.886.720 lei rămene o diferență de 2.168.000 lei adecă o pierdere de câte 100.000 lei pe fie-care an.

Acești 2.886.720 lei ar reprezenta suma cât costă pe Stat mînjii eșiți la particularii din armăsarii sîi cu epele particularilor.

Persónele care cunosc cu cât se măresce valórea unui mînz, când el provine dintr'un armăsar de rasă, vor cădea de acord a recunósce că 125 lei pentru un mînz, nu e o sumă preă exagerată.

Dacă în adevér ar fi eșit câte 15 mînji pe an dintr'un armăsar, și dacă s'ar fi mărit în realitate valórea fie-căruia cu câte 125 lei, ar urmá ca Statul să nu regrete cheltuelile făcute cu Nucetul și cu depositele de armăsarii pîná la 1895.

Acésta însă neputându-se demonstra, răméne să conchidem că — pîná la proba contrarie, cei 23 ani despre cari vorbim, și cei 2.282.000 lei ne-ar fi putut servi drept școlá pentru preîntâmpinarea unora din greșelile ce urmau fatal să se întâmplesse de la 1895 încoace.

Folosul arăturilor adînci în timp de secetă.

Este adevérat că sunt și ani ploioși din cale afară, cum a fost anul 1899, dar cei mai mulți ani sunt secetoși; trec luni de zile fără să cadă o ploie, sau dacă cade în primăvară de timpuriu, nu cade mai târziu, și în vară, porumburile mai cu deosebire, deși frumoase la început, staú din creștere, sufer și chiar se usucă. Am făcut grâu și alte cereale, dar nu și porumb; n'am avut un an bun, dupe care năzuim atâta și cari sunt așa de rari, în majoritatea casurilor tocmai din cauza secetelor.

Pentru ca seménaturile să nu sufere de secetă, ar urmá să udăm, să facem uz de irigațiuni, ceea-ce de fapt se și face în unele părți din Europa de Miază-zi; însă la noi acésta este astăzi peste puțină, de óre-ce pe unde avem rîuri nu avem canale aducătoare de apă, lucrare fórte costisitoare și a cărei căștig rămâne de discutat; și în fine,

nu trebuie să trecem cu vederea și peste spiritul nostru lăsător, căci deși pe alocurea apa trece la două pași, totuși nu se udă nici ce se poate uda cu căldarea, cu butoiul: un pom, un strat de zarzavat, dar să mai vorbim de udat pe suprafețele mari? Acesta rămâne la mila Domnului.

Cel mai bun lucru, ce s'ar pute face în contra secetelor, ar fi înmagazinarea apelor din timpurile ploioase sau cu zăpadă, toamna și érna, în pătura pământului, care rămânând aci, ar ține terenul reavăn, cu ore-care umezélă proprie lui, de care plantele s'ar folosi mult, în timp de secetă și n'ar suferi de loc, sau prea puțin.

În unele părți de câmp, unde este lipsă de apă, locuitorii profită de anotimpurile când plouă, înmagazinéză apa în nisce gropi, numite cisterne, pe care în vară o dau vitelor spre bcut. Cam la fel putem face în principiu și pentru plante, mobilisând pământul pe care avem să semnăm, la o adincime de 0,25—0,30 cm., prin arături adinci sau ogóre făcute din vară sau toamnă și în care pătură, apele cădute s'ar înmagazina, cum se dice, și ar satisface trebuințele plantelor în timp de nevoie.

Felul cum se petrece cu aceste ape pe un pământ bătătorit și pe altul mobilisat ne este cunoscute tutulor acestora ce ne petrecem viața pe câmp: pe cel d'întâiu apele de plóie și zăpada fac lacuri când n'au scurgere și cari sécă mai repede ori mai târziu, potrivit mărimei lor; iar pământul se întăresce și se usucă forte repede; dar ce se mai dicem de cóstele bătătorite, apa nu se prinde de ele, ci tótă fuge în vale, mărind pâraele și riurile și adese ori stricând drumurile; pe când dacá locul este arat, apele acestea, lacuri nu mai fac și în vale nu se mai scurg, de cât în casuri excepționale, de ore-ce majoritatea apei cădută se duce în pătura pământului mișcat.

Prin măsurători diferite s'a constatat că din 100 părți de apă cădută pe un loc mobilisat, până la 80 intră aci și numai 20 se pierde, și contrariu pe un loc bătătorit. Se înțelege că cantitatea din această apă ce se reține de pământ, variază cu natura acestuia și cu adincimea la care este mobilizat.

Un pământ argilos reține mai mult apa de cât unul nisipos, de-aseenea un teren arat mai adinc de cât altul, arat la suprafață.

Apa, precum se scie, jăcă un rol însemnat în viața plantelor, de 6re-ce în ea să disolvă, se topesce diversele materii minerale din pămînt și în care stare hrănesce plantele.

Ca să ne facem o idee de cătă apă are necesitate plantele în cursul vieței lor, se spune că pentru a cresce acestea în greutate uscată de 1 chilogram, trebuie 240 litri apă ; cantitate enormă, pe care după constatările din urmă, o ia numai din pămînt prin rădăcini, și în lipsa acestuî lichid prețios plantele sufer în mod vedit.

La arat.

Populațiunea noastră agricolă, dacă nu își dă sēmă de faptele sciințifice cu privire la rolul apei în crescerea plantelor, scie însă că datoresce ploilor t6tă reușita muncii lor, de aceea la prima aruncătură de semințe pe pămînt, adese orî auđi dicend: de la noi sēmînța, de la Dumnezeu norocul», adecă să plouă, și apoi căt este vara de mare, stă cu ochii pe cer rugându-se pentru pl6ie; pl6ia nu cade și lanurile se îngălbenesc, se usucă. Apa a căđut din destul t6mna, erna și chiar primăvara de timpuriu.

Dumnezeu a dat, dar n'am avut noi sacul deschis s'o prindem, ci am avut pămîntul de muncă bătătorit și apa s'a dus de unde a venit.

Bine-făcăt6rele efecte ale mișcării pămîntului din vreme, asupra vegetațiunii plantelor, sunt din cele mai bătăt6re la ochi pe teren, în timp de secetă.

Cine n'a băgat de sēmă că din dou6 lanuri de porumb: unul semēnat pe un pămînt tăcut ogor bun din t6mnă și altul pe loc neogorăt, cel d'intăiu merge bine, cresce viguros pe timpul secetei, sau cel mult în casuri excepționale, o parte din Iunie și Iulie întreg fără pl6ie, arată puține semne de suferințe; pe cînd cel de al doilea, după o șeptămână sau dou6 de secetă, foile se răsucesc și se îngălbinesc așa

că, se vede cât colo că nu mai merge înainte și în casuri de acestea îndelungate nu produc mai de loc.

Același lucru se observă și la celelalte semănături: rapiță, grâu, orzuri, etc., precum și la plantațiunile de vie și pomi. Dacă pe același loc facem o plantație de vie în pământul desfundat la 0,45 cm., iar alături, pe un pământ mișcat la o adâncime de 0,20 cm., vița din pământul desfundat, la egalitate de împrejurări, crește cu mai multă vigoare de cât aceia din pământul arat sau săpat la suprafață.

Plantațiunile de pomi făcute în gropi de un metru pe un metru, merg alt-fel, de cum se prind și merg, cei plantați în gropi mici, adese ori numai atât cât încap rădăcinile, și în pământ tare, precum se obișnuiesc cu plantațiunile de pe marginea șoselelor.

Arborii și arbuștii au mare trebuință ca rădăcinile lor să potă străbate cât mai adânc sau să se întindă într'o pătură de pământ cât mai mare, pentru căutarea apei încărcată cu hrană; de asemenea cerealele, cari deși n'au un sistem radical așa de dezvoltat ca cele d'întâiu, totuși când au pământ bine lucrat și adânc, se duc și ele departe după această hrană, și le merge bine, după cum exemplele nu lipsesc mai în nici o localitate și mai cu sémă în cele de câmp, cu teren mai mult sau mai puțin lutos, cum sunt între alte multe, terenul școlii Practice de Agricultură de la Strihareț (Olt) și Domeniul Coronei Segarcea din Dolj.

Împrejurul școlii de la Strihareț, locuitorii nu obișnuia ogorele din toamnă pentru porumb; școla însă ogoră pământul de cu toamnă la adâncime de 0,20 cm. și în anii secetoși semănăturile de porumb ale sătenilor, presentaū toate semnele suferinței, se uscaū chiar, pe când ale școlii mergeaū bine, ca și când ar fi fost un an ploios. Observațiunile mele datéză din anii 1887 — 1894.

La Segarcea, populațiunea obișnuia în genere la început, ogorele de primăvară și semănăturile lor de porumb lăsă de dorit față de ale Dom. Coronei, semănate pe ogore de cu toamnă. Cu vremea au început și locuitorii să facă ogore de cu toamnă. Acum în urmă, Administrația Dom. Coronei Segarcea, înzestrându-se cu mijloce de muncă, vite și plugul cu abur, a început să facă arături adânci în medie de 0,25 cm., iar rezultatele sunt din cele mai satisfăcătoare: rapița, grăul, semănate în asemenea ogore a vegetat cu

destulă vigóre și sănătate, producând cea d'întâiu peste o chilă la pogon în acest an, din ce-î mai rēi pentru rapiță; grăul peste două chile la pogon; iar cât pentru porumb, cu tótă seceta îndelungată ce a domnit anul acesta, lipsa de plóie absolută de la 25 Iunie până astăzi, totuși vegetațiunea a fost ca și normală și sperăm într'o producțiune mulțumitoare.

Locuitorii, cari la început nu voieau să audă de arături mai adincî de cât 0,10 cm., acum vedēnd și ei cât de bine merg semēnăturile în arături adincî pe timp de secetă, au început să le practice și ei. Tot prin ajutorul arăturilor adincî, sperăm să obținem și secarea a multor locuri baltóse de pe Domeniū, care se fac în anii ploioși.

Arăturile adincî, făcute din 3 — 4 ani pe același loc, sub formă de ogóre pentru porumb, rapiță și grău, sunt minunat de bune din tóte punctele de vedere; plantele, ce cresc pe asemenea terenuri, nu suferă în timpuri de secetă și nici în timpuri de ploii îndelungate; apoi pămîntul fiind expus agenților atmosferici, se prăjesce sau se dospesce, materiile hrănitóre se schimbă în altele cari se tolesc mai lesne în apă spre hrana plantelor și în fine, prin ele aducem la suprafață o pătură de pămînt bogat, ast-fel că constituie până la un punct și o îngrășare a locului de cultivat.

Ogórele în vécul de mijloc (mărunțirea pămîntului), se socoté ca cea mai priinciosă lucrare și în stare să ajute la crescerea plantelor, se înțelege că și astăzi mărunțirea pămîntului este în favóre și bine venită în locuri grase și unde ploile cad regulat; de irigațiuni, vorbă de o cam dată nu putem să facem; iar îngrășămintele putredesc pe marginele satului, și tot ce putem face mai bine pentru una și alta, este să facem ogóre adincî, și lucrul se póte face nu numai de marii proprietari cari au mijlóce, vite și pluguri cu abur, dar chiar și de săteni, cari prin întovărășire sau și singuri, pot ară lanul lor la adîncime 0,20 cm., mulțumindu-se însă să are o jumătate de pogon într'o di, în loc de un pogon gata până la amiazi, precum obicinuesc astăzi.

Intrebuițarea arăturilor adincî la noi în țară ar fi un pas însemnat în propășirea agriculturēi, căci, am asigură semēnăturilor o vegetațiune regulată, susținută pe timpurile de secetă îndelungată și chiar în anii ploioși din cale afară.

D. Rădulescu.

Șef de cult. pe Dom. Cor. Segarcea

Judecată turcăscă.

Cadiul se sculase dis-de-diminică posomorît. Treburile nu-î merseseră bine în ajun. Nicî o pricină mai însemnată nu-picase în mână. După ce se plimbă cât-vă timp prin o-dae, dus pe gânduri, se îmbracă și eși în oraș. Tot umblând de colo până colo pe ulițe, iacă trece pe dinaintea unei simigerii. Pe tarabă, covrigi, plăcinte și o tavă în care se răsfătă o găscă tăiată de curând, mare, frumôsă, grasă, gata de pus în cuptor.

— Bre! Iani! se adresază cadiul către stăpânul prăvăliei, care eră Grec. A cui e găscă asta?

— A cui să fie! A lui Ahmet ienicerul. Mi-a poruncit să i-o frig și să i-o trimet acasă de prânț, negreșit.

— Dă-mi-o mie și lasă pe ienicer în pace.

— Cum se pôte una ca asta? Ce am să-î spun când va întrebă de ea?

— Să-î spuî, bre! că a sburat din cuptor! M'ai înțeles?

— Că a sburat din cuptor?! . . . dar mă va omori!

— Fii liniștit; dă-mi-o îîi spun. Dacă vei vedé primejdia, fugi la mine acasă și ce s'o mai întimplă, mă privesce.

Bietului simigiu nu-î veniă cu nicî un chip să asculte de stăruințele cadiului; vedënd însă că n'are încotrô și că e amenințat cu urgie din partea puternicului judecător, se înduplecă și-î trimise găscă acasă friptă și rumenită frumos de-țî lăsă gura apă, numai privind-o.

Nu trecu mult și ienicerul, care așteptase în zadar să i se aducă găscă, se înfățișă înaintea simigiului și încrunțat, îl întrebă cu glas răstit:

— Unde e găscă, bre! ? Nu o încă gata?

— Ba e gata . . . dar s'a întâmplat . . .

— Ce s'a întâmplat? Ai lăsat'o să stea prea mult în cuptor și s'o fi ars.

— Ba nu . . . alt-cevă . . . s'a întâmplat

— Ce s'a întâmplat, ghiaur afurisit?

— O minune, stăpâne, o minune mare. A sburat din cuptor.

— Cum? Ce-ai dis? A sburat? Aşa! . . . Îți bați joc de mine. Stăi că ți-oii arată eu ție!

Și nici una, nici alta, ienicerul înfuriat scote hangerul de la briu și se repede în prăvălie. Simigiul, cu spaima în suflet, de abia avu vreme să fugă de lângă tarabă și, ca o săgétă, să iasă pe ușa din dos. Fuge simigiul de-î sfirâe călcâele; ienicerul după el! Ajungând la zidul unei curți, simigiul, căreia frica îi dădea aripi, sare dincolo și în săritură cade peste un bățandru care ședeă turcesce la umbră și-l strivesce.

Ienicerul sare și el zidul. Simigiul intră în casa din curte ca un trăsnet. Tocmai atunci stăpâna casei, care eră însărcinată, vrea să iasă afară. Izbitura a fost așa de grozavă în cât *hanîma* (1) în scurt timp a lepădat și eră să i se tragă și mórtea din această pricină. Dar simigiul nu vedé nimic înaintea ochilor; trece înainte, ese prin altă ușă, sare din nou zidul, ocolesce u-lița, ca ienicerul după el, nemeresce și se ascunde în casa cadiului.

Ahmet al nostru se vedú fața-n față cu judecătorul. Acesta îl opresce și prefăcându-se că se miră de așa lucru, îl întreabă ce are, și de ce alérgă așa înfuriat. Ienicerul îi spune tótă pricina și cadiul îl sfătuesce să tragă pe simigiu în judecată și îl va face dreptate cu vírf și îndesat.

La ziua judecării nu eră numai un jeluitor contra sërmanului plăcintar, ci trei: ienicerul, căruia îi sburase gâsca din cuptor, fratele turcului omorît și bărbatul hanîmei, care lepădase copilul.

— Îci! că nevasta ta a lepădat și eră să móră din pricina acestu! blestemat de ghiaur?

— Da, și vreau să fie pedepsit cum e mai aspru.

— Este adevărat ce spune omul acesta, întreabă judecătorul pe simigiu?

— Adevărat stăpâne. Dar fie-mi iertat să vă mărturisesc că nu sunt vinovat. Frica de mórte m'a făcut să săvîrșesc, fără să vreau, această faptă, de care și mie îmi pare fôrte rău.

— Bine! atunci ascultă ce-ți poruncesc eu, să faci ce te-oî pri-cepe și se cauți un copil creștin pe care să-l dai în loc jeluitorului. Auđitu-m'ai? . . . Acum, cel-lalt, đici! că ți-a omorît pe frate-téu?

— Da, hoțul de Grec, mi-la omorît când a sărit peste zid!

— Adevărat este, bre Iani, ce spune și omul ăsta.

— Adevărat stăpâne! De unde puteam că să știu că un om stă ascuns lângă zid? Am vrut eu să-l omor?!

— Bine! Nici-o faptă fără răsplată. Dinte pentru dinte și ochiu pentru ochiu! Tu, simigiule, te vei aședă lângă zid, unde eră băiatul peste care ai căđut, și tu, fratele mortului, să te urci pe zid și să te arunci peste simigiu. Am hotărît! Tu, Ahmet,

(1) Femeia legitimă a Turcului.

mai spune o dată ce plângere ai să-mi faci contra ghiaurului?

— Scii, stăpâne, că nelegiuitul ăsta și-a bătut joc de mine. . . A avut obrăznicia să-mi spună că găscă mea, grasă și frumoasă, pe care i-o dădusem să mî-o frigă, a sburat din cuptor! Cer să fiu despăgubit cu de trei ori prețul găscii, să fie închis și bătut până la sânge pentru îndrăznela lui ne mai pomenită!

— Hm! să vedem, să vedem. . . Adevărat e ce spune ienicerul, întrebă cadiul pe simigiū?

— Adevărat, stăpâne. Am vrut să scot găscă din cuptor, am căutat-o prin toate colțurile. . . găscă nicăiri. . . și nici tava.

Atunci cadiul, cu un aer grav, ia Al-Coranul de pe masă și se pune a-l răsfoi. . . și răsfoește, și răsfoește mereu. Toți așteptau, în tăcere, să vadă ce hotărîre va da.

— Am găsit, exclamă în cele din urmă, cadiul, cu veselie. Iată în adevăr, ce spune Al-Coranul la versetul 2.001. Și cu glas tare și solemn începui să citescă:

«La o mie de ani o dată, sboră o găscă din cuptor! Fericit, de trei ori fericit, Musulmanul care va fi stăpânul acestei sburătoare, atât de plăcută profetului. El este alesul între aleșii Profetului. În raiu va gusta din toate bunătățile, mai mult decât cei-lalți credincioși, ulătura cu Mohamed».

La auzul acestor cuvinte, fața lui Ahmet se luminează de o veselie cerescă. Tota mânia lui cădă ca prin farmec. Nu mai puțin și cei-lalți doi jeluitorii, uitară nemulțumirea de felul ciudat cum li se făcuse dreptatea.

Ienicerul cu mâinile împreunate la pept, în cea mai desăvîșită evlavie, șoptia în barbă: Alah! . . . Alah! Și, în culmea fericirii, dete simigiului toți banii pe care îi avă în pungă.

Așa spun bătrânii că se petreceau lucrurile, în vremurile de demult, în țara turcească, când ienicerii, recrutați în mare parte din copii de Român și de alți creștini, deveniți fanatici Musulmani, erau spaima lumii și, câte-o dată, și a Padișahului. Numai în cadiul lor aveau o încredere orbă; numai de el aveau respect și venerațiune fără de margini.

Așa se făceau judecățile în țara Sultanilor, pe vremea când Europa tremurā de frica lor. Cum o fi astăzi acolo. . . nu scim.

M. M.

La Administrația Revistei „Albina“ strada Măntuleasa No. 9, sunt de vîndare nouile programe ale școlilor primare urbane și rurale în broșuri, costînd fie-care programă lei 1. Asemenea programa analitică a școlilor normale de învățatori și învățătoare, costînd lei 3. Ori-cine va trimite prin mandat poștal lei 1,20, va primi franco la domiciliu, programa ce va cere, urbană sau rurală. Pentru lei 2 20 le va avea pe amîndouă; iar cu lei 3,20 pe cea a școlilor de învățatori. Asemenea se află de vîndare și „Buletinul Oficial“ No. 212 (număr suplimentar) cu ambele programe; și cu prețul de 2 lei numărul, cum și „Buletinul Oficial“ No. 214 (număr suplimentar) cu programa școlilor normale, cu prețul de lei 3.

DESFUNDAȚI TERENUL!

Tômnă a sosit și proprietarii, cari au avut nenorocirea să-și vadă viile distruse de filoxeră să gândească la reconstituirea lor cu vițe americane altoite, fie în toamnă fie în primăvară.

Noua cultură a viei, pe care ne-a impus-o flagelul filoxeric, reclamă o cheltuială de 6—8 ori mai mare la înființare, ca cu vechea vie românească. Astăzi un hectar de vie poate fi socotit, în anul punerii pe rod, la 4.000 lei. Din aceștia 1200—1800 lei este numai valoarea vițelor altoite. Când prin urmare proprietarul bagă un capital așa de mare de înființare, când pentru reconstituirea viei lui, proprietarul își dă de multe ori ultimul ban al economiilor lui, credem că este dator să facă toate lucrările ast-fel cum le cere știința și practica modernă a viticulturii. Prima lucrare pe care o are de făcut este desfundatul pământului.

Este de neașteptat că desfundatul pământului are avantajii, care îl face să fie absolut necesar la înființarea unei vii.

Vița este o plantă destinată să se hrănească totă viața ei în același pământ, și prin urmare de la modul cum se va pregăti pământul atârnă viitorul ei. — Un pământ desfundat se îmbogățește prin materiile pe care le ia din aer; se mai îmbogățește prin materiile conținute în el, care prin mobilizarea lui devin mai asimilabile pentru plante; fiind-că vin în contact cu aerul și cu diferiții agenți atmosferici. — Într'un pământ desfundat vița poate străbate cu ușurință prin pământ, rădăcinile să îmulțesc cu ușurință și prin urmare vița se hrănească prin mai multe mustăți (rădăcini) și dintr'o cantitate de pământ mai mare ca într'un pământ nedesfundat.

Într'un pământ desfundat, vița nu suferă de secetă, căci apele subterane se urcă în straturile superioare în virtutea capilarității. De asemenea în epocile ploioase, vița nu suferă de prea multă umezală, căci plusul de umezală, se scurge cu ușurință. Din practica făcută de cei mai mulți proprietari, care au desfundat pământul la plantare, rezultă că prinderea vițelor este mai sigură și pământul desfundat nu se umple așa curând de buruieni. Pe lângă aceste lucrări ale viei în un pământ desfundat să fac cu mai multă ușurință, ca într'un pământ nedesfundat.

Acestea sunt principalele avantajii pentru care am recomandat tot-deauna d'ă se desfundă bine pământul înainte de plantare.

Mulți proprietari au ascultat de sfaturile noastre și nu credem să fie unul, căruia să-l pară rău. Din nenorocire mai sunt unii care cred că fac o economie bună, mobilizând numai în parte pământul la plantare sau făcând pentru plantat numai gropi. Acesta nu este o economie bine înțeleasă, ci un lucru cu totul greșit, că nu poate fi o economie bine înțeleasă la o lucrare, care poate să-ți mărească în mod considerabil venitul mai târziu. Ce economie poate fi aceea, de a fi dat pentru vițe 1.500—1.800 lei și

apei a cheltui numai 100 lei ca să facă gropi și să pnnă vițele în condițiuni pröste? De aceea recomandăm încă o dată, desfundati-vă pămîntul înainte de a face plantarea; căci banii ce i ve-ți cheltui, ve va fi plătiți cu prisos prin o producțiune mai mare a viei.

Pluguri arând adânc.

La o bună desfundare, principiul este ca să fie adâncă, adecă cel puțin la o adâncime de 45 cm; iar pămîntul viu din păturile din fund să rămână d'asupra spre a se îmbunătăți în atingere cu aerul, ploia, zăpada etc.; iar cel bun, la partea de jos, pentru ca plantele să-l albă la îndemână.

Este bine de asemenea dacă să pôte ca pămîntul desfundat să stea peste cîrnă expus înghețurilor spre a degeră și a se mărunți. Acosta însă reclamă ca plantațiunea să se facă neapărat primăvara. Când însă ținem să facem plantațiunea tîmna și nu avem pămîntul desfundat din anul trecut, atunci este bine ca să se desfunde cel puțin cu 2—3 luni înainte de plantat, în care timp fiind expus la ploii și aer se îmbunătățesce.

Desfundatul este bine să se facă peste tot locul ce voim a planta, cu care prilej se curăță pămîntul de pietre, buturugi, pir, etc. Numai când pămîntul este în cîstă prea repede și expus a să duce la vale, prin ploii, atunci ne putem mulțumi cu o desfundare parțială făcută numai în șanțurile perpendiculare pe cîstă terenului.

Desfundatul se poate face cu plugul sau cu casmauă sau cu sapa. Desfundatul cu plugul este mai economic, dar pămîntul nu să întorce bine, nu să curăță de piatră și buruieni, și cu plugul de desfundat, cu boii nu putem desfunda la mai mult de 40 cm. Desfundatul cu brațele este cel mai bun, dar costă mai mult. La o adâncime de 45 cm. desfundatul pôte costa între 120—200 lei pogonul.

(R. V.)

Pléva de orz ca hrană pentru vite.

Mulți agricultori au crezut și chiar cred și astăzi, că pléva ce rămâne de la treeratul orzului de tîmna, ca și a celui de primăvară, nu este bună pentru hrana vitelor de muncă. De aceea o lasă în voia întâmplării pe arii ca să putredescă, sau o întrebuițeză ca așternut pentru vite în timpul erneli, ca ast-fel amestecată cu bălegarul și udul vitelor să se întrebuițeze în mod mai practic la îngrășarea pămînturilor agricole; sau se întrebuițeză la acoperirea grămedilor de cartofi și stecle.

Dar nici odată agricultorii noștri, ca și mulți alți din alte țări, nu s'au gândit că pléva de orz tratată într'un mod special, sau mai bine dis, printr'o metodă specială, ar puté să dea o bună hrană pentru tôte vitele de muncă și lapte. Intr'adevăr, în stare brută, adică așa după cum rămâne de la treerat, deși are o valóre alimentară destul de bună, cu tôte acestea animalele nu pot profita în destul de părțile hrănitóre, daca nu ar fi un mijloc de a o prepară în mod economic, spre a o puté întrebuiță mai cu folos la hrana vitelor.

Socotind pléva de orz, după bogăția ei în principii nu-

tritive, s'a găsit că are o valoare mijlocie de 2 lei și 50 bani, sută de chilograme.

Un proprietar german și crescător de vite, ne arată prin presa agricolă germană, diferite moduri de a întrebuința pléva de orz, ca hrană pentru toate vitele de muncă.

Dintre metodele ce ne arată agricultorul german, două ni se par mai economice:

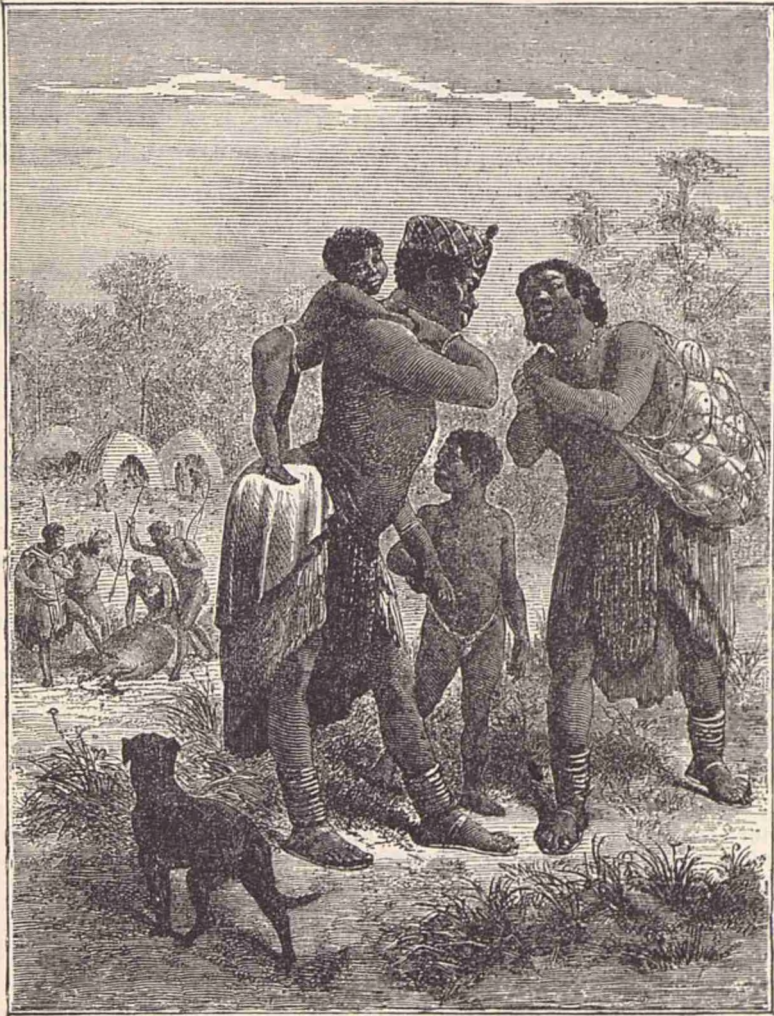
1. Pléva se poate amesteca cu foile de sfeclă, cari singure sunt greu de păstrat, amestecate însă cu pléva de orz, se pot păstra mai bine într'o gropă făcută într'un pământ argilos, punând un strat de pléva și unul de foi de sfeclă, până ce gropă s'a umplut. După aceea se acopere bine ca să nu pătrundă apa de ploie. Stratul de pléva, ca și cel de foi de sfeclă să fie subțire, așa că în acest caz sunt o bună hrană pentru vacile de lapte în timpul erneli.

2. Când avem o destilerie în apropiere, întrebuințarea plevei de orz se face și mai ușor. În acest caz se amestecă bine pléva, care se dă ca porțiune țilnică vitelor, cu rămășițele ce rămân de la distilerie într'un hârdău, și astfel se dă vitelor ca hrană, pe care o mănâncă cu multă poftă. Se mai poate amesteca pléva de orz cu pléva de grâu sau de ovăz, sau cu paie de grâu tocate, sau cu sêcle de nutreț tocate. În tot cazul sunt mijloce de a o întrebuința în mod economic, numai buna-voința să nu lipsescă, de la acest produs, socotit ca fără valoare pentru hrana vitelor.

Toți sătenii noștri cari cultivă sfecla de zahăr, pot întrebuința cu folos acest produs. Pe de o parte, în loc să lase ca pléva de orz, ca și de alte cereale, să se strice pe arie, iar foile de sêcle să putredescă pe câmp, pot foarte bine, a amesteca aceste două produse ale agriculturii lor, spre a avea o bună hrană pentru vitele lor în timpul erneli. Un mijloc mai practic nici că se poate, de a păstra aceste două produse de hrană pentru vitele de muncă și lapte.

În Moldova mai cu sêmă, sunt mulți proprietari cari au fabrici de rachiu, borhotul ce rămâne de la aceste fabrici, amestecat cu pléva de orz, ar da o mai bună hrană pentru vitele de muncă sau puse la îngrășat. Mai cu sêmă că în Moldova marii agricultori cultivă și orzul pe suprafețe destul de mari, așa că în loc ca pléva de orz s'o lase să putredescă pe arie, au mijlocul de a o pute întrebuința ca hrană pentru vite.

V. S. Moga.

Locuitorii din țările calde.

Informațiuni.

Duminecă, 7 Septemvrie a. c., fiind aniversarea luptei date de Mihaï-Vitezul, în ziua de 13 August anul 1595, la Călugăreni, contra Turcilor, această dată se va sărbători astfel:

La orele 10 $\frac{1}{2}$ dim. se va oficia o panachidă, în amintirea eroilor căzuți în această luptă, în prezența d-lui Ministru al Instrucțiunii, Sp. Haret; a d-lui secretar general G. Adamescu, a prefecților județelor Vlașca și Ilfov, și a altor persoane oficiale. După serviciul religios, d-l Droc Barcian, directorul gimnasiului din Giurgiu, va rosti o cuvîntare; se vor ține și alte cuvîntări de către alte persoane.

După amiazi va avea loc serbarea școlară oficială, dată de elevii gimnasiului din Giurgiu și ai școlilor rurale din județele Vlașca și Ilfov.

Elevii vor cânta mai multe coruri, vor executa diferite jocuri de gimnastică, vor recita versuri, monologuri, etc.

— Ministerul Instrucțiunii publice a hotărât să se împartă autorilor ale căror cărți didactice sunt aprobate ca manuale oficiale, următoarele premii:

Pentru abecedare, 3 premii în sumă de 4.000 lei și un beneficiu anual de 3.000 lei, cari vor fi împărțiți proporțional autorilor premiați.

Pentru cărțile de lectură de clasa II-a urbană și pentru divisia a II-a rurală, 4.000 lei premii și 3.000 lei beneficiu anual.

Pentru cărțile de citire ale clasei a III-a urbană 5.000 lei premii și 4.000 lei beneficiu anual, împărțit la 2 premiați; iar pentru cărțile de citire ale clasei a IV-a urbană, 3 premii în sumă de 8.500 lei și 4.500 lei beneficiu anual.

— Se aduce la cunoștința amatorilor, că în ziua de 15 Septemvrie viitor, orele 10 a. m., se va vinde în localul Prefecturii de Vaslui, grăul recolta a. c. de la ferma model Laza, și la Prefectura județului Romani, grăul din aceeași recoltă de la ferma model Studina.

Vîndarea se va face prin licitațiune publică cu oferte închise, garanția 10% din valoarea grăului.

Se va mai ține licitațiune pentru vîndarea acelor grâne și la Ministerul Agriculturii, tot în aceeași zi și la aceeași oră.

— Locitorul Mihalache Georgescu din com. Jupănesci, Muscel, a adresat A. S. R. Principelui Ferdinand, cu ocazia născerii micului Principe următoarea telegramă:

A. S. R. Principelui Ferdinand, Sinaia.

Salut cu bucurie născerea micului principe, urându-I să ajungă mare și vrednic oștean al țării și felicit pe Augustii Părinți, asigurându-I de nestrămutată credință și iubire către Tron și Dinastie.

— Se publică spre cunoștința generală că, în ziua de 9 Septemvrie a. c., orele 3 p. m., se va ține, prin oferte sigilate, licitațiune în localul Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, pen-

tru dărimarea și vîndarea materialului imobilului numit «Hanul Zlătari», împreună cu clopotnița bisericii, situat în Capitală, între calea Victoriei, strada Lipscani și Stavropoleos.

Ofertele se vor deschide pe rînd și citi în ședință publică; iar rezultatul se va constata printr'un proces-verbal încheiat chiar în ședință.

Amatorii, spre a fi admiși la licitațiune, vor depune o garanție de lei 4.000, în efecte garantate de Stat sau numerar. Această garanție, după aprobarea adjudecării, va rămîne definitivă.

Condițiunile, cu cari se dă în întreprindere această lucrare, se pot vedé la Minister.

— Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 12 Septemvrie 1903, începînd de la orele 10 a. m., se va ține licitațiune, prin oferte sigilate, tot în localul ministerului domeniilor, pentru închirierea pe termen socotit de la 26 Octomvrie 1903 până la 23 Aprilie 1908, a ecaretelor și bunurilor mici ce se pot vedé la Minister, serviciul exploatării moșiilor.

Se recomandă concurenților ca ofertele să fie redactate conform modelului arătat mai jos:

O F E R T Ă

Subsemnatul . . . domiciliat în . . . județul . . . , declar că la licitațiunea de ași, . . . , pentru închirierea bunurilor Statului pe periodul 19 . /19 . . ofer pentru . . . din . . . , suma de lei . . . , chirie anuală, plus accesoriile, conform condițiunilor de închiriere.

Această ofertă o fac în deplină cunoștința a condițiunilor de închiriere publicate prin «Monitorele Oficiale».

(Semnătura).

— În ziua de 12 Septemvrie 1903, orele 10½ a. m., se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitațiune publică cu oferte închise pentru vîndarea spre exploatare a următorelor porțiuni de pădure:

•Județul Buzéu». — 5 parchete din pădurea Clociții Pantelimon, de pe proprietatea Clociții din Județul Buzéu, com. Vadu Sorești, garanție privizorie lei 1.200.

•Județul Prahova». — 5 parchete din pădurea Slonul, porțiunea Poiana Lungă, com. Cerasu, garanție provizorie lei 500.

Condițiunile generale pentru exploatarea acestor arbori sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901, iar cele speciale, precum și ori-ce alte informațiuni se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

— La 17 Septemvrie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 2-a licitațiune pentru 100 bonete de postav. 300 Mantale de postav și 200 pantaloni de postav, necesare oficiului Mărcuța.

Doritorii să-și presinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5‰, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10‰.

— La 18 Septemvrie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 3-a licitațiune, pentru pânzăria necesară Depositului în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și presinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5‰, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10‰.

— La 19 Septemvrie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 3-a licitațiune, pentru 155½ tone coks necesar spitalelor în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să-și presinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de 5‰, cunoscînd că garanția definitivă va fi de 10‰.

Către abonații noștri.

Vedînd că în urma aviselor ce am trimis iubitorilor noștri abonați, rămași în urmă cu plata abonamentului, și a rugăminții repetate ce le-am adresat prin revistă, foarte puțini au înaintat micul cost al abonamentului, ne-am vedut din nou siliți să facem încasările prin recouvrement postal.

Rugăm dar pe abonații noștri să fie sêmă de marile

cheltueli ce necesiteză acest fel de încasare, și deci să achite chitanțele ce li se prezintă, fie de factori direct, fie prin avis poștal.

Acei ce vor amână plata, după ce sunt deja 11 luni din anul al VI-lea, vor arată că refuză abonamentul și deci li se va suprima trimiterea revistei.

Regula este ca abonamentele să se plătescă la începutul anului; acum fiind la sfârșitul anului, plata abonamentului este datorită.

Anul revistei se consideră de la 1 Octombrie, de ôre-ce primul număr a apărut la 1 Octombrie 1897.

Domnii abonați cari refuză plata sub cuvînt că au plătit, să serie pe dosul chitanței, Oficiul poștal prin care au trimis bani, No. Mandatului cu care i-au trimis și anul, iar dacă i-au plătit cui-vă, să scrie numele persoanei căreia au plătit, în ce timp și unde locuiesce. Deslușim însă pe toți. Onor. noștri abonați, că revista se găsește în anul al 6-lea, început la 1 Octombrie 1902, care se sfârșește la 30 Sept. 1903; deci să socotescă anii trecuți din Octombrie în Octombrie, și să-și deă bine socotela pe ce anii au plătit și pe ce anii n'au plătit. Cel mai bun lucru, este însă ca cei ce posedă chitanțele Administrațiunii noastre, să se uite în ele și vor vedea timpul pe care au făcut plata.

Afară de numărul de față mai sunt 3 numere și se încheie anul al VI al revistei noastre. Ultimul număr va purta No. 52 cu data de 28 Septembrie 1903.

Rugăm pe abonații noștri, cari nu vor voi să mai continue abonamentul pentru anul al VII-lea, să bine-voiască a ne însciuința printr'o simplă carte poștală. Avem speranță că vor ave buna-voință, acei ce nu vor mai dorî a fi abonați, să nu ne expuie la cheltueli zadarnice și că ne vor însciuința din timp. Este o datorie de cînstă pentru acei ce au primit regulat revista, să plătescă micul cost al abonamentului, ca și să ne însciuințeze dacă nu mai voiesc a fi abonați.

Administrațiunea.

BIBLIOGRAFIE

A ieșit de sub tipar «Gospodăria Rurală», ediția a 3-a. Lucrată după noua programă a școlilor Normale de învățatori și Seminarielor, de V. S. Moga.

Se află de vîndare la Librăria Sfetea cu prețul de 3 lei.

Poșta Administrației.

— P. S. Arhimandrit Daniil Obreja, Iași. — Pe anul viitor al VII, v'am achitat cu chitanța No. 10.749. Pe anii trecuți ați fost achitat ast-fel: Anul I cu chitanța No. 1.187, anul II cu 11.033, anul III cu 19.020, anul al IV cu 18.162, anul V cu 2.899 și pe anul curent al VI-lea cu 7.001.

— Pr. C. Savinescu, Mânzați-Tutova. — Primit. V'am achitat pe anul curent al VI-lea cu chitanța No. 10.751.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române.* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator.* — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român;* — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar;* I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei;* M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar;* Cristu S. Negoescu, *profesor secundar;* Dim. Cecropid, *institutor.* — *Censori*, Const. Allmăneșteanu, *inginer de mine;* Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar;* Const. Alexandrescu, *revisor școlar.*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Gh. Popovici (Sadova), 4 lei; Ștef Iorgulescu (Sadova), 2 lei; Ión H. Popescu (Sadova), 2 lei; Const. Rabega (Sadova), 2 lei; D-tru Atanasiu (Sadova), 2 lei; Victor Petrișor (Sadova), 2 lei; Gh. N. Jardescu (Sadova), 2 lei; Ión Olteanu (Sadova), 2 lei; Dragotin Donoiu (Sadova), 1 leu; Achim Șomulescu (Sadova), 1 leu; Ión G. Negrilă (Sadova), 1 leu; Dincă Ión Mitroi (Sadova), 1 leu; Ión M. Popescu (Sadova), 1 leu; Clain Lajos (Sadova), 2 lei; Arpad Szep (Sadova), 2 lei; Ilie Dragoș (Sadova), 1 leu; Mihai Balty (Sadova), 1 leu; Stancu Tânase (Sadova), 1 leu; Florea Nică (Sadova), 1 leu; Karol Filiponski (Sadova), 2 lei; Iohan Berze (Sadova), 2 lei; Ión Bărbulescu (Sadova), 1 leu; Ión Ștefănescu (Sadova), 1 leu; Ión G. Avram (Sadova), 1 leu; Nae Becriu (Sadova), 1 leu; Const. Boboc (Sadova), 1 leu; Anton N. Iovan (Sadova), 1 leu; Ilencu Petrovici (Sadova), 1 leu; Petre Chiroi (Sadova), 1 leu; Voinea Ulcovic (Sadova), 1 leu; Carol Tep (Sadova), 1 leu; Mitru Roșca (Sadova), 1 leu; Roza Crepfon (Sadova), 1 leu; Mitru Mitru Roșca (Sadova), 1 leu; Mitrică O. Vrăjitoarea (Sadova), 1 leu; Grigore M. Gămălon (Sadova), 1 leu; Ispas Zamfir (Sadova), 1 leu; Stan Gană (Sadova), 1 leu; Ión D-tru Stana (Sadova), 1 leu; Petru Nicolae (Sadova), 1 leu; Nicolete M. Diaconu (Sadova), 1 leu; Gh. Ion Ciuciuc (Sadova), 1 leu; Nicolae Murgășanu (Sadova), 1 leu; Stefan Popescu (Sadova), 1 leu; Matei Mariu (Sadova), 1 leu; Ión Tudor Osea (Sadova), 1 leu; Stan Magaran (Sadova), 1 leu; Stan Pârvan (Sadova), 1 leu; Stan Turcu (Sadova), 1 leu; Gângereanu D-tru (Sadova), 1 leu; Ión Mitrică Ghiță (Sadova), 1 leu; Mohor Petec (Sadova), 1 leu; Ilie B. I. Florea (Sadova), 1 leu; Marin V. Guță (Sadova), 1 leu; D-tru Marin Zamfir (Sadova), 1 leu; Nae Sărbulețu (Sadova), 1 leu; Marin Țârdel (Sadova), 1 leu; Gh. C. Biță (Sad.) 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 416, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 4.852 lei 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învățătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a nu Leu unul

Câștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei 35.000
1 » 15.000	»	15.000
2 » 5.000	»	10.000
3 » 2.000	»	6.000
6 » 1.000	»	6.000
12 » 500	»	6.000
30 » 200	»	6.000
60 » 100	»	6.000
100 » 50	»	5.000
250 » 20	»	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

În București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vămii și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotărilor s'a fixat irevocabil la 6 Decembrie 1903.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vârsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune „ 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„**Naționala**“ asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dămnei No. 12, București. Reprezentanta generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenție în toate orașele din țară.

Umînări de cêră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolênu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cêră catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au cêră de vîndare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolênu. 52-11.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vînde eftin*.

Țințe sosesc Încălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoși	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.

În tot deauna se găsesc mari cantități de mănăși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor ave un scădemînt de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.